Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Stuckenberg, Viggo

Titel: Udrag fra VEJBRED

Citation: Stuckenberg, Viggo: ”Samlede Værker”, i Stuckenberg, Viggo: *Samlede Værker*, 1910-11, s. 465. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-stuckenberg03-shoot-idm139889640928896/facsimile.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Værker

— Ja, hvad saa? spurgte Prinsessen og lod, som hun var ligegyldig, men skævede hele Tiden til ham.

— Jeg kan tænke, du trænger til at røre Benene igen, sagde Skomageren og gjorde med sin krumme Tommelfinger en Bevægelse hen imod Døren, — akkurat som din Mand.

— Frier du til en gift Kone?

— Jeg taler til et Kvindfolk.

— Du er ikke bange af dig.

— Jeg bruger min Forstand.

— Du maa dræbe Dragen først, hviskede Prinsessen og blev ganske rød og slog Øjnene ned og slog dem op igen og saa paa Skomageren saa forlibt, at han maatte trippe paa Benene.

— Tænkte jeg det ikke nok, det gik gesvindt! sagde han.

— Han bærer ikke sit Hjærte paa sig! hviskede Prinsessen og tog hans Haand.

— Saa finder vi det dér, hvor det er! sagde Skomageren og kyssede hende paa Haanden.

— Det ligger i et Æg, som bæres i en And, som svømmer i en Brønd . . .

— He! lo Skomageren og kyssede hende midt paa Munden.

Saa gik han.

Men om Aftnen kom han igen, lige en halv Time efter, at Dragen var kommen hjem.

Det var Dragen selv, der lukkede ham op.

— Er du der igen, sagde Dragen, — hvad er det, du slæber paa?

— En Gave til dig for din Gæstfrihed, pustede Skomageren og slængte en stor Sæk paa Gulvet.

— Den ser ikke lille ud! sagde Dragen.

— Det er den heller ikke! sagde Skomageren, — vend dig om, mens jeg pakker den ud!

Og Dragen vendte sig, og Skomageren løste op for Sækken